

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui. . .

În Duminică aceasta, sf. Maică. Biserica sărbătorește cucernica amintire și cinstire a tuturor Sfinților. Și nici nu putea să aleagă o Duminică mai potrivită. Deoarece dacă înainte cu 7 zile, — de altfel la 50 de zile după mărta Inviere a Domnului, a sărbătorit Pogorirea sf. Spirit, adică praznicul sf. Rusalii. era numai firesc, încă după această sărbătoare, în care darul sfinților al sf. Spirit în chip de limbă de foc s'a coborât de a lumina și întărit sufletul și mintea sf. Apostoli, să urmeze Duminică, în care să se sărbătorească toți Sfinții. Atunci când sf. Spirit s'a coborât peste sf. Apostoli, a umplut de dar ceresc, a lumina și a sfințit pe cei dintâi și pe cei mai mari sfinți ai Legii celei nouă alui Christos. Și din dumnezeiasca lumină răspândită de Ei, încurând și alte și tot mai multe lumini s'au aprins. . . Luminele adevărului și a vieții vecinice. Și Biserica creștină azi la 7 zile după coborârea darului sfinților, face convenita cinstire și vrednica amintire a celor dăruși cu acest dar, cari după cum spun Cărțile sfinte: pururea văd și se minunează de vederea feței lui Dumnezeu." Ei, Sfinții, sunt acele minunate făpturi ale lui Dumnezeu, prin cari își arată față de oameni nemărginita, nesecata și neîncetata atot puternicie. Chemarea lor este: să slujiască, să preamărească, să laude pe Dumnezeu și să fie mijlocitori după prea sfânta Născătoare de Dumnezeu, între Dumnezeu și om. Sfinții sunt palida icoană alui Dumnezeu. Ei, — întrucât trăiesc pe pământ, — coboară așa zicând umbra raiului pe pământ, dându-ne o minunată arătare de cum trebuie să fie viața noastră pe pământ întru dobândirea

fericirii vecinice. Ei sunt trimiși lui Dumnezeu pentru popoarele pe cari le învrednicește de milă și îndurare. Iar întrucât ei nu ar fi avut vre-odată trup pământesc, ci dela începutul ființei lor ar fi petrecut tot în jurul Făcătorului și Stăpânului lor, ei sunt acele ființe fără de trup, spirite nevăzute pe cari înțelepciunea lui Dumnezeu le a ales să le facă mai înainte, mai strălucitoare și mai minunate decât ori care închipuirea a minții omenești, întunecate în urma păcatului. Despre începutul, ființa și înfățișarea lor puține cunoaștem. Impărăția lor este împrejurul tronului Părintelui ceresc, pe care sf. Ap. Pavel astfel o zugrăvește: Ochiu de om nu a văzut, ureche nu a auzit și la inima omului nu a pătruns, ce a gătit Domnului celor ce "L iubesc pe Dânsul" Astfel se înfățișează prin puține vorbe felul de viață și „locul unde petrec" aceste spirite fericite, după acărora soarte însetează neîncetat sufletul omului, care încă este o scânteie dumnezeiască asemenea lor. Ei sunt de mai multe feluri, de dosebite puteri, de felurite înfățișări și chemări. În cărțile sfinte citim, că: „înaintea Ta Doamne stau mii de Archangeli și zeci de mii de Ingeri, Cheruvimi și Serafimi, cei cu câte șase aripi și cu ochi mulți, cari se înalță sburând și cântă: Sfânt e Domnul Sabaot, plin e cerul și pământul de mărirea Lui, Osana întru cele de sus. Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Alții păzesc sufletele și trupurile oamenilor în timp de ispită, ori primejdie. Bine înțeles cea mai aleasă și mai mare dintre toți sfinții, „Regina cerului", e ceea ce este mai onorată decât Cheruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu — Cuvântul l'a născut: Preacurata Fecioară Maria,

Din mijlocul Neamului nostru românesc, nu putem spune, — cel puțin după cunoștințele de până acum, să se fi ridicat vre-un sfânt dela încreștinare, până azi. Au trăit mulți bărbați și femei bune, cuvioase și cu viață curată. Au fost destui cari să fie ținuți de popor „și numiți chiar încă în viață fiind de sfinți.” Însă Biserica creștină nu cunoaște atare Român și de aceea nici nu a ridicat între sfinți pe vre-unul și de aceea nici nu vom afla pus și pomenit în vre-o zi a anului în călindar sau pascălie numele vre-unui sfânt de origine Român. Numai în viitor, dacă nu se va descoperi din însemnările și amintirile trecutului, vre-o viață aleasă, care să ajungă apoi a fi trecut în rândul sfinților. În Țara întregită de azi sperăm, că din îndurarea lui Dumnezeu pace și mângâiere vom avea și atunci dintre ființele cuvioase, bune și cu frica Domnului ale Neamului nostru se vor alege și se vor înălța cu vremea suflete cari vor putea fi așezate între făpturile alese ale Domnului: între Sfinți. Acesta va fi semnul, că Dumnezeu iubește Poporul nostru. Și până atunci: Ziua toată de plinit sfântă, cu pace și fără de păcate la Domnul să cerem. . . Și să și viețuim astfel. . . Și atunci vom putea spune, că așteptăm în fiecare an cum se cuvine: Dumineca tuturor Sfinților . . .

Trebuie să fie creștinii oameni veseli?

Aceasta întrebare, n'ar trebui să i se pună unui creștin care cercetează biserica, pentru că cele mai frumoase bucurii i le dă și i le-a dat neamului omenesc Biserica Domnului. Să ne gândim numai la bucuriile aduse de sărbătoarea Crăciunului; la cântările frumoase, și slujbele înălțătoare dela sfile Paști, care sunt anume întocmite de Biserica ca să ne trezească bucurie. Iar Rusaliile, aducându-ne aminte de pogorirea Spiritului Sfânt, cu podoaba de teiu a bisericilor, cu ieșirile la țarină, ne fac atâta bucurie, câtă nu poate să dea nici beutura, nici mâncarea nici cinematograful, nici nimic altceva. După bucuriile date de Biserica ne ducem acasă veseli și plini de tărie. Bucuriile lumii nesdrobesc și ne obosesc; după ele ne simțim totdea-

una mai slabi și mai mititei; iar după cele date de Biserica mai tari și mai buni.

Cu toate aceste, mulți fug de biserică și le este groază de legea creștinească, pentru că — zic ei — biserica ar cere dela om să fie posomorit și să tot plângă.

Ca să se vadă că nu numai creștinii de azi, dar nici creștinii cei de demult nu trebuia să fie posomorți ci din potrivă, dau în rândurile de jos ceea ce scrie un învățat, Rufinus, despre pustnicii cei dintâiu, cari s'au adunat în Thebaisul din Egipt.

„Ei erau totdeauna veseli și plini de așa bucurii sufletești, de cari numai puțini oameni s'au bucurat pe pământ. Nici unul dintre ei nu era trist, și dacă totuși careva dintre ei s'ar fi arătat trist, îndată l-a întrebat sfântul egumen Apollinus, după pricină. El le spunea des, că omul care își are mântuirea în Dumnezeu și nădejdea în cer, nu poate să fie trist. Păgânii ar avea cauza să fie triști, Iudeii ar putea să plângă și să se vaiete, și păcătoșii ar putea să fie turburați, dar dreptii trebuie să se bucure și să fie veseli.”

Intr'adevăr, pentru ce să fim amăriți când mântuirea ne este la Dumnezeu și nădejdea în cer?

Credința.

Mulți oameni își pierd credința între greutățile vieții și nu-și dau seamă că dacă rup acele dulci legături, care leagă omul de Dumnezeu, dacă credința lor nu le ușurează povara vieții, aceea va apăsa asupra lor, cu greutate insuportabilă. Omul necredincios de regulă cade sub aceasta greutate.

În zilele trecute am citit o istorioară, care cred va fi și vouă dragi celiților de folos. De aceea vă și scriu aceasta mică legendă:

Pe cărarea îngustă și greu de umblat un călător bătrân se urca, respirând sgomotos sub povara care îi apăsa umerii. „Doamne, Doamne” — ofta el — „nu se află nimeni, care să-mi ajute să duc această povoaară” „Iată, sunt eu aici,” — spunea la spatele lui o voce blândă, necunoscută. Bătrânul suprins se uita îndărăt și în urma sa vedea apropiindu-se un tânăr foarte frumos, privirea căruia însufla încredere, sufletului său descurajat. „Cât de bine e că ai

venit", — zicea bătrânul, — „tu ești ingerul lui Dumnezeu, care ai fost trimis ca să mă ajuți și să mă conduci. Calea am greșit-o; nu mai văd țința călătoriei mele și numai, ca prin vis îmi amintesc, că dincolo de deal este un oraș mare și frumos, spre care eu am voit să mă apropii. Și acum se face întuneric și eu cad sub povoaara care-mi întrece puterile. Să faci bine să-mi arăți drumul, și o parte din povară o iai pe umerii tăi tineri. Așa se ruga călătorul. „Să ne odihnim puțin, — răspunse tânărul — „și apoi vom vede ce pot suporta umerii tăi.“

Cu aceste cuvinte lua povară de pe umerii călătorului, și o puse sub umbra unui stejar, iar ei ambii se așezară lângă izvorul, care era în apropiere și se ospătau din mâncările nutritoare, care se aflau în geamantanul tânărului. Bătrânul călător tot mai mult se recrea și asculta cu mare plăcere vorbele frumoase ale tânărului despre acel ținut, despre orașul apropiat, despre animalele din pădure. Probabil că mai târziu i-a vorbit acel tânăr și despre greutățile vieții, care nu sunt date omului fără cauză; despre înțelepciunea lui Dumnezeu, care ține socoteală de puterea fiecărui om și în raport cu aceasta îi dă greutățile. I-a vorbit despre raiul, unde răsplată îmbelșugată așteaptă pe aceia, cari fără revoltă și-au purtat crucea și i-a spus că meritul mai mare va fi în cer, cu mai strălucită coroană răsplătit, decât meritele mai mărunte și că meritul cel mai mare este bine a trăi viața sortită nouă. A vorbit tânărul încă de multe și călătorul de tot s'a mângăiat.

Dar odată tânărul se scula și spunea: „Pornește prietenul meu, că încă înainte de a înopta, să poți ajunge scopul călătoriei tale.“ Bătrânul aștepta ca să-i ia tânărul o parte din povoaară, dar acela iarăși așeza povoaara pe umerii lui. Și cu mirare observa că povoaara cea grea, acum i se pare ușoară. „Tânăr bun“ — zise bătrânul, — „tu mi-ai făcut mai mult, decât la ce te rugăm. Căci eu voiam să-mi impart povara, dar tu mi-ai dat putere să o pot duce singur. Spune-mi cine ești tu, că ai putut face minunea aceste cu mine? Dar tânărul dispăru fără nici o vorbă. Atunci înțelegea bătrânul călător, acal tânăr frumos și bun era spiritul credinței.

Căci credința este aceea, care ne luminează mintea, ne mângăie inima dă rostul vieții noastre. O credință binecuvântată.

Tu nu numai că ne faci crucea mai ușoară, dar durerile ei le faci plăcute nouă, tu în-suflându-ne puteri supranaturale, ne faci capabili să învingem natura noastră. Nutrin-du-ne cu Sf. Trup și Sânge al Domnului, tu ne pregătești ca să putem intra în moștenirea Lui și slăbiciunea noastră o faci vrednică de societatea ingerilor și de iubirea lui Dumnezeu.

Dr. Irena Berinde

Cultul S. Inimi alui Isus pe Iza.

De doi ani s'a înființat „Societatea Preasfinței Inimi alui Isus“ în parochia Șieu. De atunci bogatele daruri ale Preasfinței Inimi plutesc peste aceasta comună. Simțitor se observă roadele generale binefăcătoare, provenite din acest cult: ridicarea moravurilor, stărpirea vișilor. Tăria credinței și exercierea virtuților. Doar rugăciunea zilnică a membrilor, care e împreună cu indulgență de 300 zile este: „Dulce Inimă alui Isus. Fă să te iubesc din ce în ce mai mult.“ Cel ce iubește inima lui Isus, înaintează în virtuți.

Iată câteva fapte bune săvârșite de aceasta societate:

1., În prima Vinere a fiecărei luni un mănunchi de flori, compus din 85 mărturisiri și cuminecări a membrilor, se depun la poalele s. altar. Câtă mângăiere se aduce prin aceasta dulcii Inimi îndurerate alui Isus, pentru indiferența, răceala și răutatea atâtor milioane de suflete creștinești din lumea largă, cari dragostei Lui îi răspund cu, ură și păcat.

2. Cu toate că din cei 85 membri in-scriși și până acum, majoritatea sunt săraci și văduve de războiu, din contribuția bene-volă să cumpărat o frumoasă icoană a Preasfintei Inimi cu 2400 Lei — Flacăra iubirei Inimii lui Isus a cuprin biserica din Șieu, de când s'a așezat această icoană înaintea iconostasului.

3. Din contribuția lunară de 10 lei a membrilor, s'a cumpărat un frumos stihar (cămașa bisericească), cu 600 Lei, pentru expierea acelei întâmplări, că mai înainte cu 2000 de ani sub poalele crucii s'a pus sorți pe haina lui Isus.

4. S'au făcut câteva cămeșuțe unor băieți orfani. săraci, menite pruncului Isus care gol, învălit în scutece sărăcicioase a fost așezat în ieslea din Viflaim pentru noi oameni și pentru a noastră mântuire.

5. De două ori pe an se face parastas în cimitirul bisericii pentru toate sufletele din purgator, iar pentru odihna lor, după parastas, masă pentru cei săraci, căci și pâinea pusă de bătrânul Tobia, pe mormintele celor îngropați de el a fost bineprimită înaintea Cerului, iar rugăciunile lui, arhan gelul Rafail le-a dus înaintea lui Dumnezeu. Mântuitorul Isus iarăși espres ne-a poruncit să ne rugăm pentru cei morți.

6. În toate Duminecile și sărbătorile precum și la S. Liturgie din prima Vinere a fiecărei luni, se fac rugăciuni și pomeniri pentru cei morți în războaie în străinătate departe de ai lor înecați în ape pentru cei cari n'au cine să se roage pentru dânșii și pentru toate sufletele din purgator, căci așa ne-a zis Isus, să ne rugăm unii pentru alții.

7. Bolnavii săraci în fiecare zi alternative, sunt cercetați și ajuturați cu mâncare iarna și cu lemne, de membrii societății căci dulcele Isus a zis: ce ați făcut unora dintre acești mai mici mie ați făcut.

— Iată un staul puternic îngrădit cu dragostea Inimei lui Isus, în care lupi nu vor intra și nici puterile iadului nu-l vor cucerii.

— Iată o pildă vrednică de urmat.

— „Societății Preasfintei Inimi alui Isus” din Șieu i-i dorim ca numărul membrilor mereu să-i crească în bine și virtuți zilnic să propășească, dragostea Inimei lui Isus să o ocrotească.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusaliu” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusaliu până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Înruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munte. Preț 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Preț 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 8 Lei.

Calendar săptămânal.

15—12 Iunie 1930.

15 Dumineca tuturor Sfinților. (Ev. Mat. 10, 32. Pr. Amos)

16. Luni. P. Tihon

17. Marți. M. Manuil

18. Mercuri. M. Leonte

19. Joi. Ap. Iuda

20. Vineri. M. Metodie † 312.

21. Sâmbătă. M. Iulian